

Sygn. akt VIII U 1863/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych S. W., D. Z., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

na skutek odwołań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 maja 2013 r. **znak** (...)

z dnia 15 maja 2013 r. **znak** (...)

1. oddala odwołania,

2. zasądza od odwołującej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt: VIII U 1863/13

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 15 maja 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., w oparciu o powołane przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) i ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zainteresowanych S. W. i D. Z. jako pracowników u płatnika składek (...) z.o.o. wynosi we wskazanych okresach, wartości wyszczególnione w sentencji decyzji. W uzasadnieniu powyższego, organ rentowy wskazał, iż w toku postępowania kontrolnego ustalono, iż płatnik składek nie uwzględnił do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia przychodu z tytułu umowy cywilnoprawnej łączącej

zainteresowanych z płatnikiem (...) sp. z o.o., który z tego tytułu zgłosił zainteresowanych-zleceniobiorców tylko do ubezpieczenia zdrowotnego, co w ocenie ZUS było sprzeczne z treścią art. 8 ust. 1 i 2a u.s.u.s. Zdaniem organu rentowego zainteresowani świadczyli w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz tego płatnika składek, z którymi pozostawali w stosunku pracy tj. spółki (...) z.o.o., wobec czego po stronie tego właśnie płatnika istniał obowiązek opłacania składek od przychodu z tytułu umowy o pracę i umowy zlecenia.

Od powyższych decyzji, odwołania wniósł płatnik składek – (...) Spółka z o.o., domagając się zmiany zaskarżonych decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy, poprzez ustalenie, że podstawa wymiaru składek zadeklarowanych przez odwołującą na ubezpieczenia była prawidłowa, ewentualnie poprzez orzeczenie o niewliczaniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne przychodów z tytułu umów zlecenia zawartych przez pracowników odwołującej spółki z (...) sp. z o.o. Odwołująca nie zgodziła się z interpretacją organu rentowego odnośnie art. 8 ust. 1 i 2a ustawy systemowej, wskazując, iż ta regulacja ma na celu likwidację zjawisk niepożądanych społecznie, a wynikających z zawierania na rynku pracy umów „pozornych” w celu obejścia przepisów prawa ubezpieczeń społecznych i uniknięcia obciążeń publicznoprawnych, co w niniejszym przypadku nie ma miejsca, gdyż organ takiej pozorności nie wykazał. Nadto wskazał, iż obowiązki płatnika powinny obciążać ten podmiot na rzecz którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest rzeczywiście świadczona, przy tym powołując się na wyrok SN z dnia 26 stycznia 2012r., III UK 64/11. W niniejszej sprawie, w ocenie odwołującej spółki, tym podmiotem był (...) sp. z o.o., na co wskazuje odmiennność profili działalności obu spółek, przedmiot zawartej między spółkami umowy oraz fakt, iż pracownicy-zleceniobiorcy świadczyli pracę na sprzęcie komputerowym i oprogramowaniu (...) sp. z o.o. W dalszej części odwołania podkreślono, iż interpretacja ZUS dotycząca ww. przepisu jest niekonstytucyjna i skutkuje ograniczeniem prawa własności, zgodnie z przytoczonym orzecznictwem (wyrok TK z dnia 25 maja 1999r., SK 9/98, OTK 1999, z. nr 4, poz. 78; wyrok TK z dnia 21 kwietnia 2004r., K 33/03, OTK-A, nr 4, poz. 31).

W odpowiedzi na odwołania, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach. W uzasadnieniu pisma ZUS O/Z. szczegółowo wskazał na ustalenia poczynione w trakcie postępowania wyjaśniającego, na których oparł wnioski zaskarżonej decyzji oraz odniósł się do argumentacji odwołującej spółki zawartej w odwołaniu, powołując się przy tym na uchwałę SN - Izby Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z 2 września 2009r. II UZP 6/2009, OSNP 2010/3-4/46.

W toku sprawy, na rozprawie w dniu 17 września 2014r. pełnomocnik odwołującej zgłosił zarzut przedwczesności zaskarżonych decyzji, które w ocenie odwołującej poprzedzać powinny decyzje o objęciu obowiązkiem ubezpieczeniowym zainteresowanych.

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2014r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze VIII U 1864/13 ze sprawą o sygnaturze VIII U 1863/13 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod wspólną sygn. VIII U 1863/13.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem działalności płatnika - (...) sp. z o.o. jest m.in. działalność usługowa, produkcyjna, budowlana, a także sprzedaż hurtowa.

Zainteresowany D. Z. został zatrudniony u pozwanej na mocy umowy o pracy z dniem 1 lutego 2010r. początkowo na okres próbny, a z dniem 1 maja 2010r. na czas nieokreślony na stanowisku administrator magazynu w L., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Natomiast zainteresowany S. W. został zatrudniony u pozwanej z dniem 15 lipca 2010r. również początkowo na okres próbny, a z dniem 15 października 2010r. na czas nieokreślony, na stanowisku administrator magazynu regionalnego w W..

Do zakresu obowiązków obu ww. zainteresowanych należało dokonywanie załadunku i rozładunku towarów na samochody dostawcze na placu załadunkowym, przygotowywanie towarów do wysyłki, obsługa dokumentów magazynowych i sprzedażowych w systemie AX, prace porządkowe na magazynie, a także udział w inwentaryzacjach.

W dniu 19 marca 2009r. (...) sp. z o.o. w G. zawarła z (...) sp. z o.o. we W. umowę, której przedmiotem było określenie warunków sprzedaży i realizacji dostaw produktów wybranych marek oferowanych przez płatnika - (...) sp. z o.o. na rzecz kontrahenta, celem dalszej sprzedaży detalicznej osobom trzecim.

W celu wykonania powyżej opisanej umowy, (...) sp. z o.o. zawierał umowy zlecenia z pracownikami płatnika składek, w tym z zainteresowanymi, na mocy których pracownicy (...) sp. z o.o. zobowiązywali się za wynagrodzeniem wykonywać wyszczególnione w umowie czynności, tj. sprzedaż materiałów oferowanych przez (...) sp. z o.o. w oparciu o umowę zawartą między dwoma spółkami. Umowa zlecenia z zainteresowanym D. Z. została zawarta w dniu 3 lutego 2010r., natomiast z zainteresowanym S. W. z dniem 1 sierpnia 2010r. Do obowiązków zainteresowanych, zgodnie z treścią umowy, należało: wystawienie dokumentu sprzedaży towaru klientowi (faktura, paragon), przyjęcie gotówki, dowodu wykonania przelewu, wydanie towaru, wystawianie faktur (...) sp. z o.o. i wypłacanie gotówki na rzecz zleceniodawcy, przesyłania dokumentów do centrali we W..

Na podstawie wyjaśnień zainteresowanych Sąd ustalił, iż z początkiem wykonywania pracy dla (...) sp. z o.o. i jednocześnie dla (...) Sp. z o.o., wykonywana praca polegała na dokonywaniu operacji na dwóch komputerach należących do ww. spółek. Dla spółki (...) prowadzili sprzedaż detaliczną za gotówkę, a dla (...) sprzedaż przelewem, oprócz tego sprzedawali i wydawali towar z magazynu, przygotowywali faktury, sporządzali raporty. Oboje zainteresowani wprost stwierdzili, iż wszystkie czynności w ramach umowy zlecenia wykonywali w godzinach pracy dla (...), nie korzystając z urlopu u pracodawcy, wykonywali pracę przy jednym stanowisku pracy, a kartę czasu pracy podpisywali tylko dał (...).

Dodatkowo zainteresowany S. W. wskazał, iż dla obu spółek wykonywał te same czynności, różniące się formą rozliczenia.

Do dokumentowania sprzedaży detalicznej zainteresowani zostali wyposażeni przez zleceniodawcę w odpowiedni sprzęt komputerowy, specjalistyczne oprogramowanie oraz drukarkę fiskalną, z zastrzeżeniem, iż ww. sprzęt mógł być wykorzystywany tylko na potrzeby obsługi sprzedaży (...) sp. z o.o. W umowach zawarto oświadczenie, że zainteresowani są pracownikami odwołującego i otrzymują z tytułu umów o pracę przynajmniej minimalne wynagrodzenia za jeden etat oraz ustalono przysługujące im wynagrodzenie, którego wysokość uzależniono od wyników sprzedaży.

Inspektorzy kontroli ZUS w wyniku przeprowadzonej w dniach od 27 listopada 2012r. do 24 stycznia 2013r. kontroli za okres od stycznia 2009r. do lipca 2012r. u płatnika składek (...) sp. z o.o. w zakresie m.in. prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek, do których pobierania Zakład jest zobowiązany oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego, stwierdzili nieprawidłowości w zakresie deklarowania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za ubezpieczonych z tytułu wykonywania przez nich umowy zlecenia zawartej z (...) sp. z o.o., w ramach której wykonywali prace na rzecz własnego pracodawcy. W konsekwencji organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie administracyjne, które skutkowało wydaniem decyzji z dnia 15 maja 2013r.

W stosunku do zainteresowanego S. W. zaskarżoną decyzją objęto okresy: od września do grudnia 2010r., od stycznia do grudnia 2011r., od stycznia do lipca 2012r. Natomiast odnośnie drugiego z zainteresowanych, zaskarżoną decyzją objęto okresy: listopad 2010r., czerwiec 2011r., od sierpnia do grudnia 2011r., od stycznia do lipca 2012r.

Decyzje organu rentowego zaskarżyła odwołująca spółka, podnosząc iż stanowisko ZUS jest błędne, gdyż odwołująca i jej kontrahent (...) sp. z o.o. prowadzą różną działalność, a odwołująca nie była „odbiorcą usług” świadczonych przez pracowników, którzy pracowali na sprzęcie i oprogramowaniu zleceniodawcy.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, iż (...) sp. z o.o. we W. realizowała postanowienia umowy handlowej z dnia 19 marca 2009r. zawartej z (...) Spółka z o.o. przy wykorzystaniu wyłącznie pracowników (...) sp. z o.o., w tym zainteresowanych. Byli to jedyni pracownicy, z którymi w okresach spornych

(...) sp. z o.o. zawarła umowy zlecenia a zakres zleconych im prac był ograniczony wyłącznie do obsługi ww. umowy handlowej.

Miejscem realizowania umowy zlecenia było miejsce pracy w ramach zatrudnienia u (...) sp. z o.o. – magazyny regionalne. Czynności w ramach umowy zlecenia zainteresowani wykonywali w tym samym czasie, w którym świadczyli pracę na rzecz odwołującej, na co wskazuje fakt, iż w celu realizacji umowy zlecenia zainteresowani nie korzystali z urlopu u pracodawcy, nie wykonywali pracy w niedzielę czy w godzinach nadliczbowych. Nadto, do obowiązków zainteresowanych oprócz wystawiania dokumentów sprzedaży klientom detalicznym i wydawania im towaru należało wystawianie w imieniu pracodawcy – (...) Sp. z o.o. faktur na rzecz (...) sp. z o.o. stanowiących podstawę rozliczeń pomiędzy stronami umowy handlowej z 19.03.2009r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt ZUS, akt kontroli przeprowadzonej u odwołującej, akt osobowych zainteresowanych, umów zlecenia, zeznań zainteresowanych: D. Z. (protokół posiedzenia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w wykonaniu odezwy SO w Gliwicach – k.101-102 a.s.) oraz S. W. (protokół posiedzenia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w wykonaniu odezwy SO w Gliwicach- k. 115-116 a.s.).

Sąd w całości oparł się na przeprowadzonych dowodach. Sąd uznał zeznania zainteresowanych za wiarygodne. Dodać należy jedynie, iż w ocenie wiarygodności zeznań zainteresowanego S. W., ma znaczenia dla Sądu oczywista omyłka zainteresowanego w złożonych wyjaśnieniach dotycząca umowy zlecenia, którą on zapewne omyłkowo i bez intencji wprowadzenia w błąd nazwał umową o dzieło, gdyż w aktach osobowych znajduje się poświadczona z oryginałem kopia umowy zlecenia.

Sąd pominął, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika, dowód z przesłuchania odwołującej.

Wobec niekwestionowania przez odwołującą powyższych okoliczności a także przy braku dalszych wniosków dowodowych, Sąd uznał, iż poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Wysokość ustalonych w skarżonych decyzjach podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zainteresowanych, z uwzględnieniem przychodów z tytułu umów zlecenia ustalona została w wyniku postępowania kontrolnego przeprowadzonego u odwołującej i nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz obliczania i opłacania składek reguluje ustawa z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy o s.u.s., pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Po myśli art. 8 pkt 1 ustawy o s.u.s., za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

Nadto zgodnie z art. 8 ust. 2a za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o s.u.s., podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Po myśli art. 18 ust. 1a w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Z kolei, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników, jak stanowi art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2008 roku. Nr 164.poz. 1027 ze zm.) stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe potrąconych przez płatników, zgodnie z przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przytoczony wyżej art. 8 ust. 2a ustawy o s.u.s., który w niniejszej sprawie znalazł zastosowanie, nie tylko rozszerza pojęcie „pracownika”, ale też kreuje definicję pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, łącząc obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom jako pracownika z aktywnością pracownika w ramach stosunku pracy oraz dodatkowo w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej przez niego z pracodawcą lub osobą trzecią, ale wykonywaną na rzecz pracodawcy. Sąd podziela stanowisko zawarte w tej kwestii przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 13.02.2013r., sygn. AUa 1142/12, lex 1282660, że „objęcie definicją pracownika - oczywiście dla potrzeb prawa ubezpieczeń społecznych - nie tylko pracowników w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadają przepisy kodeksu pracy, ale także osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych (min. agentów, zleceniobiorców, wykonawców dzieła) oznacza jednocześnie rozszerzenie pracowniczego tytułu obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, co wpływa na sposób ustalania podstawy wymiaru składek na to ubezpieczenie (...) oraz, że „skoro w sytuacjach, do których odnosi się art. 8 ust. 2a ustawy systemowej mamy do czynienia z jednym, szeroko pojętym pracowniczym tytułem obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, to konsekwentnie w art. 18 ust. 1a nakazano w

stosunku do takich ubezpieczonych uwzględnienie w podstawie wymiaru składek również przychodu z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia lub umowy o dzieło”.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania skarżonych decyzji za przedwczesne, o co wniosła odwołująca. Bezsprzeczne bowiem w rozpoznawanej sprawie jest, że zainteresowani z racji zawartych umów o pracę, zostali zgłoszeni przez odwołującą do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i są objęci tymi ubezpieczeniami. Sąd uznał, że w kontekście sprawy nie ma obowiązku ponownego zgłaszania zainteresowanych do ubezpieczeń społecznych za ten sam okres, z tym samym kodem ubezpieczenia pracowniczego, a co za tym idzie nie ma potrzeby wydawania odrębnej decyzji o objęciu zainteresowanych pracowniczym tytułem ubezpieczenia. [vide - uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.06.2012r., III AUa 1060/13, LEX nr 1369318]

W istocie więc, w przedmiotowej sprawie to nie fakt podlegania przez zainteresowanych ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnym w okresie objętym skarżonymi decyzjami był kwestią sporną, lecz uwzględnienie do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia przychodów uzyskanych przez zainteresowanych w ramach realizacji umów zlecenia. Odnosząc się do zastosowanego w sprawie przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o s.u.s., spornym była interpretacja wykonywania przez zainteresowanych w ramach umowy cywilnoprawnej, pracy na rzecz pracodawcy, z którym pozostawali w stosunku pracy.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że „hipotezą normy prawnej wynikającej z art. 8 ust. 2a u.s.u.s. objęte są dwa rodzaje relacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami:

- pierwszą jest sytuacja, gdy oba stosunki (pracowniczy i cywilnoprawny) dotyczą tych samych podmiotów jednocześnie występujących wobec siebie w roli pracodawcy-zleceniodawcy i pracownika-zleceniobiorcy,
- drugą jest sytuacja, gdy na istniejący stosunek pracy nakłada się stosunek cywilnoprawny między pracownikiem i osobą trzecią, na podstawie którego pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy (zleceniobiorcy itp.) w ramach łączącej pracodawcę z ową osobą trzecią (zleceniodawcą i inną w rozumieniu prawa cywilnego) umownej więzi prawnej. W tym ostatnim przypadku to w istocie pracodawca jest rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez pracownika-zleceniobiorcę, bez względu na to, czy w trakcie jej wykonywania pracownik pozostawał pod faktycznym kierownictwem pracodawcy i czy korzystał z jego majątku. [vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13.02.2013r., sygn. AUa 1142/12, lex 1282660, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.06.2013r., sygn. III AUa 1054/13, lex 1363247].

W rozpatrywanej sprawie rozważenia wymagała druga z wymienionych sytuacji. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 27.06.2013r., (sygn. III AUa 2027/12, lex 1342233), „zwrot „działać na rzecz” użyty został w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie „na czyją rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.).

Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy” (art. 734 i n. k.c.). W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a u.s.u.s. zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą.”

Zdaniem Sądu, poczynione przez organ rentowy ustalenia faktyczne wskazywały, że w rozpoznawanej sprawie występowała powyższa sytuacja, co uprawniało organ rentowy do wydania skarżonych decyzji. Odwołująca zawarła umowę handlową ze spółką (...), która to spółka realizowała ją w drodze umów zlecenia zawartych z pracownikami odwołującej, w tym z zainteresowanymi. Niekwestionowane były ustalenia organu rentowego, że zainteresowani wykonywali umowy zlecenia w czasie i miejscu, gdzie świadczyli pracę dla odwołującej spółki, ponadto umowa handlowa była w okresie spornym realizowana wyłącznie przez pracowników odwołującego. Uprawnionym zatem był wniosek organu rentowego, że zainteresowani wykonywali pracę na rzecz pracodawcy odwołującego i to ten podmiot był beneficjentem korzyści wynikających ze sprzedaży towarów.

Zarzut sformułowany w odwołaniu od decyzji ZUS, iż odwołująca nie była „odbiorcą usługi” świadczonej przez pracowników, nie zyskiwała niczego poza zakresem tego, co wynikało z umowy handlowej, uzasadniony odmiennymi zakresami działalności prowadzonych przez odwołującą i spółkę (...), a także postanowieniami umowy w kwestii własności sprzętu i oprogramowania, Sąd uznał za bezpodstawny. Słusznie, w ocenie Sądu, organ rentowy wskazał, zgodnie z obowiązującym orzecznictwem, iż czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu praca była wykonywana – zleceniodawcy czy pracodawcy – jest finalny efekt tej pracy, faktycznie osiągnięta korzyść, uzyskany rezultat, bez względu na to, czy w trakcie wykonywania pracy pracownik pozostawał pod faktycznym kierownictwem pracodawcy i czy korzystał z jego majątku (uchwała Sądu Najwyższego z 2 września 2009r., II UZP 6/09).

W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu niewątpliwym jest, że finalny efekt pracy osiągany był na rzecz odwołującej, będącej beneficjentem korzyści uzyskanych ze sprzedaży. Oczywistym jest, w ocenie Sądu, że ostatecznym celem spółki produkcyjnej jest zbyt wyprodukowanych towarów, a co za tym idzie koniecznym jest zorganizowanie procesu ich sprzedaży. Mając na uwadze obowiązki pracownicze zainteresowanych, wynikające z umów zlecenia stwierdzić należy, że w istocie pracowali oni jako magazynierzy–sprzedawcy na rzecz odwołującej. Gdyby nie obowiązki realizowane przez zainteresowanych w ramach umów zlecenia – odwołująca nie prowadziłaby sprzedaży swoich produktów.

Niespornym jest, że w okresie objętym skarżonymi decyzjami tylko pracownicy odwołującej zajmowali się sprzedażą w ramach umów zlecenia. Odwołująca nie wskazała w jaki inny sposób dokonuje zbytu swoich produktów .. (...) świetle zapisów umowy handlowej i faktu, że sprzedaż odbywała się bezpośrednio w magazynach odwołującej nie dochodziło do przesunięć towarowych na rzecz spółki (...). Produkty znajdowały się w magazynach odwołującej, skąd były sprzedawane przez zainteresowanych. Obowiązki pracownicze i cywilnoprawne

zainteresowanych tak się zajął, że trudno je rozdzielić. Zainteresowani jako magazynierzy zajmowali się przyjmowaniem dostaw do magazynu, wydawaniem materiałów na podstawie dokumentów, załadunkiem towarów, obsługą materiałów magazynowych i sprzedażowych, a równocześnie jako zleceniobiorcy sprzedawali towary z magazynu klientom i wydawali go, oraz w imieniu odwołującej wystawiali faktury na rzecz spółki (...) na te same sprzedane towary. Podział czynności wykonywanych w ramach umów o pracę i zlecenia, jak słusznie wskazali zainteresowani, sprowadzał się w zasadzie do przyporządkowania zainteresowanym dodatkowego sprzętu w postaci drugiego komputera, pozostałych bowiem czynności w ramach obowiązków wynikających z umów nie można rozdzielić, zwłaszcza biorąc po uwagę czas i miejsce ich wykonywania.

Przy takich ustaleniach, to na odwołującej spoczywał po myśli art. 6 k.c. ciężar wykazania okoliczności przeciwnych. Sąd miał również na uwadze, że decyzja została wydana po 3.05.2012r., kiedy to dokonana została nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego [Dz.U. z 2011r. Nr233, poz.1381], mająca na celu wzmocnienie zasady kontrydiktoryjności procesu i koncentracji materiału dowodowego, w tym wymóg by w odpowiedzi na pozew [odpowiednio: w odpowiedzi na odwołanie] strona złożyła wszelkie wnioski dowodowe – art. 207 kpc. Brak było podstaw do tego aby Sąd prowadził postępowanie dowodowe z urzędu, szczególnie, że odwołujący był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Jak już wskazano, w niniejszej sprawie odwołujący nie złożył żadnych wniosków dowodowych, które wykazałyby bezpodstawność ustaleń organu rentowego.

Reasumując, Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że zainteresowani w związku z realizacją umów zlecenia zawartych ze spółką (...) świadczyli pracę na rzecz odwołującej i są jej pracownikami w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy o s.u.s. Prawidłowym zatem było przyjęcie do podstaw wymiaru składek za okresy wskazane w skarżonych decyzjach na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zainteresowanych przychodów z tytułu umów zlecenia, jako przychodów z tytułu pracowniczego ubezpieczenia. Ustalone wysokości podstaw wymiaru składek nie były kwestionowane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie drugim orzeczenia, zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. w związku z § 6 ust. 1 pkt 3 i 5, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), kierując się wartością przedmiotu sporu wskazaną w odpowiedzi na odwołanie w każdej z połączonych do wspólnego rozpoznania spraw.

Nadto Sąd miał na uwadze, że ustalenie wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczącej wymiaru składek nie może nastąpić w oparciu o § 11 ust. 2 omawianego rozporządzenia, gdyż przepis ten (o charakterze przepisu szczególnego) odnosi się wyłącznie do spraw dotyczących świadczeń z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego i nie obejmuje spraw dotyczących składek na to ubezpieczenie. Takie stanowisko zajął także Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 czerwca 2009r. (I UZP 1/09, LEX nr 518062) oraz uchwałę z dnia 9 marca 1993r. (II UZP 5/93, OSNC 1993/11/194).

Należy podkreślić, iż poszczególne sprawy z odwołań płatnika składek miały samodzielny charakter, stąd koszty zastępstwa procesowego należą się za każdą sprawę. Połączenie odwołań do wspólnego rozpoznania przez Sąd miało charakter formalny, bowiem z uwagi na to, iż odwołania wniesione przez spółkę oparte były na jednakowej podstawie prawnej i faktycznej, Sąd połączył je do wspólnego rozpoznania mając na względzie zasady ekonomiki procesowej. Fakt

wspólnego rozpoznania kilku połączonych spraw miał znaczenie przy ocenie nakładu pracy pełnomocnika i ustaleniu wysokości należnego z tego tytułu wynagrodzenia.

(-) SSO Janina Kościelniak